

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zła., składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 6.955.

III.

ROZPORZĄDZENIE.

W ślad za ostrzeżeniem z dnia 22. z. m. L. 8.037 III. gdy **sprzedaż margaryny**, fałszywie „masłem sztucznem“ zwanej, w mieście nie ustaje i tłuszcz ten wyrabiany z łoju bydłęcego, w sposób nieuczciwy za zdrowe i naturalne masło podawany, wskutek zabiegu handlarzy, nadających mu nazwę „dworskiego masła“, w handlu coraz większe przybiera rozmiary na szkodę w błąd wprowadzonej Publiczności, Magistrat, po zasięgnięciu zdania komisji sanitarnej miejskiej, na mocy §. 109 ustępu h. statutu dla miasta Krakowa wydaje i ogłasza następujące przepisy co do sprzedaży margaryny w mieście:

I. Sprzedaży tego tłuszczu nie dozwala się ani na Rynku, ani na placach publicznych, jako artykułu targowego. (§. 66 ustawy przemysłowej).

II. Również zabrania się sprzedaży domokrażącej tegoż tłuszczu.

III. W sklepach, handlach wiktuałów i t. p. dozwala się sprzedaż margaryny pod następującymi warunkami:

1. Kupcy i w ogóle handlarze, chcący się trudnić sprzedażą margaryny, mają przed rozpoczęciem sprzedaży zawiadomić o tem Magistrat i uzyskać na sprzedaż tego produktu osobną kartę przemysłową.
2. Na drzwiach lokalu, w którym się odbywa sprzedaż margaryny, ma być napis wyraźny, łatwy do odczytania „Sprzedaż margaryny“.
3. Tłuszcz ten ma mieć kształty kostki (sześciangu), a na każdym kawałku ma być wytłoczony napis: „Margaryna“.
4. W lokalu sprzedaż margaryny nie wolno sprzedawać masła naturalnego i naodwrot w lokalu sprzedaż masła naturalnego nie wolno sprzedawać margaryny.
5. Sprzedający ma wskazać Magistratowi źródło, skąd margaryna pochodzi.
6. Co kwartał ogłaszać będzie Magistrat tych kupeców i handlarzy, którzy margarynę sprzedają i ceny tej margaryny.
7. Administracya akcyzy czuwać będzie nad tem, aby do miasta tylko margarynę, zbadaną chemicznie i uznaną jako zdrowiu nieszkodliwą, sprowadzano.

IV. Przekroczenia powyższych postanowień podpadają pod kary oznaczone w §. 11 rozporządzenia ce-

sarskiego z dnia 20 kwietnia 1854 r. L. 96 Dz. u. p. względnie w §. 132 ustawy przemysłowej, a wszystkie organa miejskie i policyjne, powołane do czuwania nad porządkiem targowym, otrzymują dokładne pouczenie co do ścisłego wykonania tychże, zdrowie i mienie mieszkańców na celu mających przepisów. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 2. marca 1895 r.

L. 12.557

II.

OGŁOSZENIE.

Z powodu powierzenia egzekutorom miejskim pp. Józefowi Woźniakowi i Franciszkowi Górskiemu obowiązków komisarzy obwodowych, poruczono **sprawowanie czynności egzekucyjnych**, dotychczas przez tychże egzekutorów załatwianych, a mianowicie: ściąganie taks wojskowych, należności ekwiwalentowej i zaległych podatków dla zamiejscowych urzędów podatkowych, egzekutorowi p. **Kazimierzowi Pawłowskiemu**; ściąganie zaś należności stęplowych, prawnych i grzywien skarbowych, egzekutorom pp. **Władysławowi Müllerowi** i **Zygmuntowi Janowskiemu**. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 11. marca 1895.

Prezydent miasta:
Friedlein w. r.

L. 53141/94.

INSTRUKCYA

dla gospodarczego Zarządu miejskiego zakładu kalek i nieuleczalnych pod wezwaniem św. Anny w ogrodzie angielskim w Krakowie*).

§. 1. Przyjmowanie i uwalnianie z zakładu możebne będzie tylko za pisemnem upoważnieniem Magistratu. Upoważnienia te Zarząd zakładu oddzielnie u siebie ma składać.

§. 2. Każdy przyjęty do zakładu ma być w rejestr według oznaczonych rubryk zapisywany i przy uwolnieniu z rejestru wypisywany.

§. 3. Do zakładu przyjmować i tamże zaopatrywać wolno tylko te osoby, do których przyjęcia Zarząd za-

*) Instrukcyę tę zatwierdziła Rada miejska uchwałą z d. 7. lutego 1895.

kładu stosownie do §. 1 niniejszej instrukcyi od Magistratu pisemne upoważnienie otrzyma. Osób, przez Magistrat do zakładu nieprzyjętych, w zakładzie trzymać nie wolno.

§. 4. Przyjęci do zakładu mają używać odzieży zakładowej i dlatego odzież, z którą do zakładu przychodzą, należy osobno związać i kartką z nazwiskiem właściciela opatrzyć. Zarząd zakładu ma czuwać, aby ta odzież w zakładzie zniszczeniu nie uległa; bieliznę należy kosztem zakładu wyprać i w czystym stanie wychodzącemu zwrócić.

§. 5. Czystość w lokalach zakładu i około osób, w zakładzie umieszczonych, należy do obowiązków Zarządu zakładu.

§. 6. Kalek, o ile siły ich starczą, należy do obsługiwania słabszych, do usług w zakładzie, jakoto: zamiatania, prania, do reparowania bielizny i do posług w kuchni używać. Obowiązkiem Zarządu będzie czuwać, aby mogący pracować na próżniactwie czasu nie przepędzali, a odwrotnie od żadnego kaleki usług, siły jego przechodzących, nie wolno się domagać.

§. 7. O ile zakładowi roboty jakie, jak np. darcie pierza, szycie bielizny powierzone będą, zarobek stąd zebrany staje się własnością pracującego. Przyjmowania robót na swoją rękę przez osoby, w zakładzie umieszczone, nie wzbrania się, byleby roboty te nie robiły uszczerbku posługom w zakładzie i nie wywierały złego wpływu na spokój, dla chorowitych potrzebny.

§. 8. Celem zapobieżenia żebraniu, zakazuje się kalekom wychodzenia z zakładu na zewnątrz ogrodu. Zarząd zakładu może jednak pozwalać wyjścia na nabożeństwo do najbliższego kościoła, starać się jednak powinien, aby nigdy jedna osoba bez towarzystwa drugiej, choćby do kościoła nie chodziła i stamtąd sama do zakładu nie wracała.

§. 9. Karanie kalek za zwykłe przekroczenia karności domowej należy do Zarządu gospodarczego zakładu. Za przekroczenia takie karać może Zarząd tylko odmówieniem pozwolenia do wyjścia z zakładu, przeniesieniem chorego z jednej sali do innej, lub też odjęciem 1/2 poreyi strawy przez jeden do trzech dni.

O ważniejszych przekroczeniach ze strony kalek Zarząd zakładu urzędnikowi Magistratu, do kontroli nad zakładem wyznaczonemu, celem dalszego zarządzenia donosić będzie.

Wszystkie kary, na kaleki nakładane, należy zapisywać w osobnym wykazie.

§. 10. Przebywanie mężczyzn w salach, dla kobiet przeznaczonych i wzajemnie, (wyjąwszy na wspólne modły,

które pod dozorem Zarządu odbywać się mają,) jest zakazane.

§. 11. Gdyby lekarz zdecydował, że kalekę, chorobą cięższą złożonego, do szpitala odwieźć trzeba, natenczas Zarząd zakładu zarządzi bezpośrednio przewiezienie chorego do szpitala.

§. 12. Lekarstwa, jakie lekarz zaordynuje, ma się brać z najbliższej apteki na rachunek za poświadczeniem lekarza na recepcie, iż je na koszt gminy dla chorego zakładu kalek zaordynował.

§. 13. Zarząd gospodarczy zakładu dostarczać będzie dla zakładu żywności, opału, oświetlenia, słomy, siana, obuwia, prania bielizny, jakoteż ponosić będzie wydatki na potrzeby drobne, kuchenne i gospodarskie, pod warunkami osobną umową określonymi.

§. 14. Spis codziennych potraw, który się zakładowi doręcza, ma stanowić normę żywienia kalek, do której Zarząd ściśle stosować się winien.

Ponieważ według tej normy inna strawa zdrowym, a inna chorym się należy, przeto stanowi się za zasadę, że lekarz, zakład odwiedzający, decyduje, którzy z kalek mają strawę chorym przeznaczoną otrzymać.

W zakładzie utrzymywać należy podpisaną przez lekarza ordynującego listę kalek, mających pobierać strawę szpitalną.

§. 15. Zakupnem odzieży, bielizny i pościeli, tudzież zakupnem i naprawą łóżek Magistrat pod kontrolą Rady miejskiej trudnić się będzie.

§. 16. Zarząd gospodarczy zakładu odpowiedzialny jest za całość inwentarza zakładowego i w razie rozwiązania stosunku służbowego oddać go ma gminie w takim stanie, w jakim go odebrał.

§. 17. Zakład pozostawać będzie pod zwierzchnictwem nadzorem Rady miasta, a pod bezpośrednią kontrolą Magistratu. Członkom Rady miasta i urzędnikowi, którego Prezydium miasta do wykonywania w imieniu Magistratu kontroli nad zakładem upoważni, służyć będzie każdego czasu prawo wstępu do zakładu i odbycia tamże kontroli.

We wszystkich potrzebach zakładowych ma się Zarząd zakładu zwracać do organu, w imieniu Magistratu kontrolę nad zakładem wykonywującego. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,

dnia 16. stycznia 1895.

Prezydent miasta:
Friedlein w. r.